

परिव्राजकानामिति परिवर्णशय्यादिभोगसामग्री ॥३॥ ४ ॥ कृत्वेति आत्मन्यग्नौ न समारोप्य अग्निमुद्दिश्य स्वमुखे हविर्भिर्जुहोति होमं कुर्यात् चिताग्निना यैरग्निचयनं कृतं मुनिवृद्धैस्तेषां लोकप्राजापत्यपदं यद्वा स्वशरीरसंस्थं अग्निहोत्रं प्राणाग्निहोत्रं भैक्ष्योपगतैर्हविर्भिः कृत्वेति संबंधः भिक्षुर्भूत्वेत्यर्थः शारीरं शरीरस्थं अग्निमिव प्रकाशमानं जीवं स्वमुखे निर्गमस्थाने परमात्मनि जुहोति जीवं ब्रह्म णि प्रविलापयति योगं करोतीत्यर्थः सः चितानां नष्टानां मग्निनां ऋत्स्वत्वमार्षं लोकमव्यक्तमावं श्रूयते च यथानिर्दिधनो बन्दिः स्वयोनौ नावपशाम्यति तथा वृत्तिक्षये चित्तं स्वयोनौ नावपशाम्यतीति उक्तं च शकुनीनामिवाकाशे पदं न दृ

परिव्राजकानां पुनराचारः तद्यथा विमुच्य अग्निधनकलत्रपरिवर्णं संगेष्वाल्मनः स्नेहपाशानवधूय परिब्रजंति समलोष्ठाश्मकांचनास्त्रिवर्गप्रवृत्तेष्वसक्तबुद्धयः अरिमित्रोदासीनानां तुल्यदर्शनाः स्यावरजरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जानां भूतानां वाङ्मनः कर्मभिरनभिद्रोहिणोऽनिकेताः पर्वतपुलिनवक्षमूलदेवतायतनान्यनुचरंतो वासार्थमुपेयुर्नगरं ग्रामं वानगरे पंचरात्रिकाग्रामे चैकरात्रिकाः प्रविश्य च प्राणधारणार्थं द्विजातीनां भवनान्यसंकीर्णकर्मणामुपतिष्ठेयुः पात्रपतितायाचितभैक्ष्याः कामक्रोधदंष्ट्रलोभमोहकार्पण्यदंभपरिवादाभिमानहिंसानिवृत्ता इति ॥ ३ ॥ भवंति चात्र श्लोकाः अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्त्वा यश्चरते मुनिः ॥ न तस्य सर्वभूतेभ्यो भयमुत्पद्यते क्वचित् ॥ ४ ॥ कृत्वाग्निहोत्रं स्वशरीरसंस्थं शरीरमग्निं स्वमुखे जुहोति ॥ विप्रस्तुभैक्ष्योपगतैर्हविर्भिश्चिताग्निनां सव्रजते हिलोकं ॥ ५ ॥ मोक्षाश्रमं यश्चरते यथोक्तं शुचिः सुसंकल्पितमुक्तबुद्धिः ॥ अनिधनं ज्योतिरिव प्रशांतं सब्रह्मलोकं श्रयते मनुष्यः ॥ ६ ॥ भरद्वाज उवाच अस्माद्धोकात्परोलोकः श्रूयते नोपलभ्यते ॥ तमहं ज्ञातुमिच्छामि तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ ७ ॥

श्यत इति चिदातीनां शार्थत्वं यैर्भागिनं भागानुदत्ते चरते नैवेनं सयद्वैवेनं चरते यथपुत्रमथपौत्रं चरत इत्यादौ दृष्टं चरते क्षिणोति ॥ ५ ॥ एतदेवाह मोक्षेति क्षुतरासंकल्पितमुक्तासंकल्पहीना बुद्धिर्यस्य ब्रह्मैव लोको ब्रह्मलोकस्तं ॥ ६ ॥ एवं स साधनां ब्रह्मविद्यां श्रुत्वा ब्रह्मसाक्षात्कारोपायं जिज्ञासमानः पृच्छति अस्मादिति परोलोकः परमात्मा ज्ञातुं साक्षात्कर्तुं ॥ ७ ॥